

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លខេ សាមសិបបុរាណ

ការសុភារឡើងវិញនូវសចក្ខីពិតដើម្បី៖ ការបើកបង្ហាញសុបិនរបស់ William Miller និងការរស់ឡើងវិញខាងពុយាករណ៍នៅក្នុងក្រុងកូរ៉េ

Jeff Pippenger

2024-01-01

សុបិនរបស់ William Miller ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលនូវក្នុងសៀវភៅ Early Writings ហើយដូចនេះ វាស្ថិតក្នុងការវិភាគ និងការអនុវត្តខាងទំនាយដូចគ្នា ដល់ត្រូវឲ្យសិស្សសម្ភាសន៍ដល់ស្រីរកការចែកចាយព្រះបន្ទូលនៃសចក្ខីពិតយ៉ាងត្រឹមត្រូវ បំពេញឲ្យបានសម្រេច។

សុបិននេះត្រូវបានលើកបង្ហាញជាច្រើនដងតាមរយៈឆ្នាំកន្លងមកដោយ Future for America ប៉ុន្តែនៅទីនេះ យើងកំពុងដាក់វាចូលទៅក្នុងការសិក្សាអំពី «ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង» ដល់ត្រូវបានបើកឡើងនៅ «ពេលវេលានៃចុងបញ្ចប់» ក្នុងឆ្នាំ 1798។

សុបិននេះនិយាយអំពីបុរសត្រីសែនដែលតំណាងឲ្យចំណេះដឹងដល់មានកើនឡើង។ វាបង្ហាញឲ្យយើងឃើញនូវការភ្ជាប់មួយរវាងចលនានៃការរីកចម្រើន និងទីបី។

សុបិនរបស់ William Miller កំណត់អត្តសញ្ញាណការងាររបស់គាត់ ហើយការងាររបស់គាត់ត្រូវបានតំណាងជាបុរសទេសដោយការងាររបស់ម៉ូសនេនៅដើមកំណើតនៃអ៊ីស្រាអែលបុរាណ។ ការបំពេញសម្រេចនៃសុបិនរបស់ Miller នៅចុងចុងក្រុងកូរ៉េ ត្រូវបានតំណាងជាបុរសទេសដោយការងាររបស់ព្រះគ្រីស្ទ នៅចុងចុងក្រុងកូរ៉េដោយអ៊ីស្រាអែលបុរាណ។

ការងារដល់ព្រះគ្រីស្ទមានសម្រេចនៅចុងបញ្ចប់នៃអ៊ីស្រាអែលបុរាណ មានតំណាងឲ្យការងារដល់ព្រះគ្រីស្ទសម្រេចនៅចុងចុងក្រុងកូរ៉េដោយអ៊ីស្រាអែលខាងវិញញាណ។

នៅក្នុងសុបិនរបស់ Miller ការងារដល់ត្រូវបានសម្រេចនៅចុងចុងក្រុងកូរ៉េ ត្រូវបានតំណាងថាជាការងារដល់អនុវត្តដោយ “បុរសកាន់ច្បារស្នូល”។

វាជាការចាំបាច់យ៉ាងខ្លាំងក្នុងការទទួលស្គាល់សុបិនរបស់ Miller ថាជាការពុយាករណ៍អំពីការបំពេញសម្រេចនៃ Midnight Cry នៅចុងចុងក្រុងកូរ៉េ។

ដូចគ្នានេះផងដែរ វាជាការចាំបាច់យ៉ាងខ្លាំងក្នុងការទទួលស្គាល់ថា ការងាររបស់ព្រះគ្រីស្ទសម្រាប់អ៊ីស្រាអែលបុរាណក្នុងចុងចុងក្រុងកូរ៉េរបស់ពួកគេ មានតំណាងជាបុរសទេសដល់ការងាររបស់ “បុរសកាន់ច្បារស្នូល” នៅក្នុងសុបិនរបស់ Miller។

ជាតម្រូវការព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះគ្រីស្ទដល់សំខាន់គួរកត់សម្គាល់ គឺថា ទ្រង់មិនត្រឹមតែបែនបើកបង្ហាញសចក្ខីពិតដល់ត្រូវបានកប់លាក់តាំងពីសម័យលោកម៉ូសេប៉េណុណោះទេ ប៉ុន្តែព្រះគ្រីស្ទក៏បានលើកតម្កល់សចក្ខីពិតដើមទាំងនោះក្នុងពេលជាមួយគ្នាផងដែរ។ ដោយការនេះ ទ្រង់បានដាក់ជាគំរូមួយថា នៅចុងចុងក្រុងកូរ៉េ

ពេលបុរាណសុភារបស់ព្រះបំពេញសុបិនរបស់មីល្លរ

សចក្ខីពិតដល់ត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរយៈកិច្ចការរបស់មីល្លរ

នឹងត្រូវបានពង្រីកឲ្យយូរពីការយល់ដឹងដើមរបស់វា។

«នៅក្នុងសម័យនៃព្រះសង្គ្រោះ ជនជាតិយូដាមានគួរបង្វែរអារម្មណ៍មុខមាត់នៃសចក្ខីពិតដោយគំនរអសារជាតិនៃប្រពៃណី និងរឿងព្រេងប៉ុណ្ណោះ»

ដល់ថ្នាក់មិនអាចបង្ខំកែសម្រួលក្នុងពិភពពិតបានឡើយ។
ព្រះសង្ឃគ្រូនោះបានយាងមក ដើម្បីបិទសំអាតគំនរអសារធាតុនៃអំបិយជនឡើង
និងកំហុសដែលបានកាន់កាប់ជាយូរមកហើយ
ហើយដាក់អលង្ការនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនរោត្តមស៊ីមនសៃចេក្នុងពិភព។
តើព្រះសង្ឃគ្រូនោះនឹងផ្ទុះអី? បុរសនិមន្តបង្ហាញយាងមកក្រោយនឹងឥឡូវនេះ
ដូចដែលទ្រង់បានយាងមកជនជាតិយូដា? ទ្រង់នឹងត្រូវផ្ទុះចិត្តច្បាស់ណាស់ក្នុងគុណ
ក្នុងការបោះសម្រេចគំនរអសារធាតុនៃបុរាណ និងពិធីកិច្ច។
ជនជាតិយូដាបានកុកកុកយ៉ាងខ្លាំង នៅពេលទ្រង់បានផ្ទុះចិត្តច្បាស់នេះ។
ពួកគេបានហាត់បង្រៀនការមើលឃើញស្រស់ច្បាស់ក្នុងពិភពដើមរបស់ព្រះ
ប៉ុន្តែព្រះគ្រីស្ទបាននាំមកឲ្យយើងឃើញឡើងវិញ។ កិច្ចការរបស់យើង
គឺដោះលែងសេចក្តីពិតដែលមានតម្លៃរបស់ព្រះឲ្យរួចផុតពីអំបិយជនឡើង និងកំហុស។
កិច្ចការដ៏ធំយ៉ាងណាដែលត្រូវបានបុរសមកឲ្យយើងក្នុងដំណឹងល្អនេះ!» Review
and Herald, June 4, 1889.

ថ្ងៃនេះ បុរសកាន់ច្បាស់បោះសម្រេច (ព្រះគ្រីស្ទ) កំពុងសម្រេច “កិច្ចការដូចគ្នាមួយ
ក្នុងការជម្រះកម្មទ្វេកម្មនៃបុរាណ និងពិធីបុណ្យចេញ” ដូចដែលសិដ្ឋានព្រះយូដា
(ព្រះគ្រីស្ទ) បានសម្រេចក្នុងសម័យរបស់ជនជាតិយូដា។ នៅក្នុងស៊ីប៊ីនរបស់ Miller
ត្រូវបានដឹងមានតម្លៃនៃសេចក្តីពិត
ដែលបានរៀបចំយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះនៃក្នុងបុរសអប់នៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
បានត្រូវគ្រប់ដណ្តប់ដោយកម្មទ្វេកម្ម និងត្រូវបានក្នុងក្រណាត់។
ត្រូវបានទាំងនោះត្រូវបានយកចេញពីកម្មទ្វេកម្ម
ហើយដាក់ត្រូវបាននៅក្នុងបុរសអប់ផ្ទាំងនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះវិញ
ក្នុងអំឡុងពេលនៃសំឡេងអំពីការនាំកណ្តាលអធ្យាស្រ័យក្នុងចុងក្រោយ ព្រោះកាលណា
Miller មើលទៅលើត្រូវបានដែលបានសង្ហារឡើងវិញនៅក្នុងបុរសអប់ផ្ទាំងនោះ គាត់
“បានស្រែកដោយសេចក្តីអំណរយ៉ាងខ្លាំង ហើយសំឡេងស្រែកនោះបានដាស់” គាត់។
ស៊ីប៊ីនរបស់ Miller បានកើតឡើងនៅឆ្នាំ 1847
គឺបីឆ្នាំបន្ទាប់ពីសំឡេងអំពីការនាំកណ្តាលអធ្យាស្រ័យរបស់ទេវតាទីមួយ
ដូចនេះការកញ្ជាក់ឡើងរបស់គាត់ក្នុងស៊ីប៊ីន
គឺជាសំឡេងអំពីការនាំកណ្តាលអធ្យាស្រ័យក្នុងចុងក្រោយ។
សំឡេងអំពីការនាំកណ្តាលអធ្យាស្រ័យនោះ ត្រូវបានប្រកាសដោយសាក្សីទាំងពីរ
ដែលត្រូវបានសម្លាប់ដោយសត្រូវសាហាវដែលឡើងមកពីអប្សរជាតិ
ហើយបានស្លាប់នៅលើផ្ទៃដីអស់រយៈពេលបីថ្ងៃកន្លះ
រហូតទាល់តែពួកគេត្រូវបានប្រមូលម្តងរៀងរាល់ថ្ងៃ
ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបាននាំឲ្យមានជីវិតឡើងវិញនៅក្នុងជួរលង់ឆ្នើមស្នូតស្តាប់
ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបានលើកឡើងផ្ទុះជានិច្ចសញ្ញា។ ស៊ីប៊ីនរបស់ Miller
ត្រូវបានបំពេញនៅលើផ្ទៃដីនោះ ហើយនៅក្នុងជួរលង់ដដែលដដែលគាត់កំណត់ថាជា
“បន្ទប់របស់គាត់”។

នៅក្នុងបុរសគ្រីស្ទស្រាប់តែពួកមីឡិយ៉ា ព្រះអម្ចាស់បានប្រើលោក Miller
ដើម្បីបង្កើតសេចក្តីពិតដើមនៃអារម្មណ៍នេះ
ប៉ុន្តែស៊ីប៊ីនរបស់លោកបានបញ្ជាក់ថា តាមកាលវេលា
សេចក្តីពិតទាំងនោះនឹងត្រូវបានកប់រាំង។
ហេតុអ្វីបានជាបោះសម្រេចកម្មទ្វេកម្មនៃបុរាណ និងទម្លាប់នេះ

គឺជាអ្វីដែលព្រះគ្រីស្ទមានសម្បទានទៅចុងបញ្ចប់នៃស្នាដៃបុរាណ
ហើយក្នុងការផ្ទេរវិស័យនោះ
ទ្រង់មានផ្ទេរវិស័យនិមិត្តរូបជាមុននៃការបំពេញចុងក្រោយនៃស្នាដៃរបស់ William Miller។

ពួកយូដាមានហត្ថលេខាមើលឃើញ «សច្ចក្តីពិតដើមរបស់ព្រះ
ប៉ុន្តែព្រះគ្រីស្ទមាននាមកុំឲ្យយើងឡើងវិញ»
ហើយមានកំណត់អត្តសញ្ញាណកិច្ចការរបស់ទ្រង់ថាជា «កិច្ចការរបស់យើង»។
កិច្ចការរបស់យើងគឺ
«ដើម្បីបង្ហាញសេចក្តីពិតដ៏មានតម្លៃរបស់ព្រះឲ្យរួចពីអបិយជំនឿ និងកំហុសឆ្គង»។
ស្ថិតិរបស់ William Miller បញ្ជាក់អំពីការរកឃើញ ការបង្កាញ និងការបដិសេធ
ហើយនិងការស្តារឡើងវិញនៃសេចក្តីពិតដើមទាំងនោះ។
ដើម្បីសម្រេចកិច្ចការនៃការស្តារឡើងវិញ ព្រះគ្រីស្ទមានដាក់សេចក្តីពិតទៅក្នុង
«គ្រូរោងនៃសេចក្តីពិត»។ «គ្រូរោងនៃសេចក្តីពិត» សម្រាប់ William Miller
គឺជាការយល់ដឹងរបស់គាត់អំពីអំណាចបំផុតបំផុតទាំងពីរ គឺលទ្ធផលនិយមហាន
និងអំណាចសម្រេចប៉ាប។ នៅចុងចុងក្រោយ «គ្រូរោងនៃសេចក្តីពិត»
គឺអំណាចបំផុតបំផុតទាំងពីរ គឺនាគ សត្វសាហាវ និងហោរាក្នុងក្រុងយេរូសាឡេម។

«កាលព្រះគ្រីស្ទយាងមកក្នុងលោកិយ ដើម្បីសម្របសម្រួលសាសនាពិត
និងលើកតម្កល់ចោលការណ៍ទាំងឡាយដែលគួរតែបំបាត់ចោល
និងការប្រព្រឹត្តរបស់មនុស្ស នោះសេចក្តីដ៏មិនពិតបានចាក់ឫសយ៉ាងជ្រៅក្នុងចំណ
ោមអ្នកដែលមានទទួលបានយ៉ាងច្រើន
ដល់ថ្នាក់ពួកគេដែលយល់ដឹងអំពីពន្លឺនោះទៀត
ហើយគ្មានចិត្តចង់លះបង់បុរាណវិទ្យា ដើម្បីទទួលយកសេចក្តីពិតឡើយ។
ពួកគេបានបដិសេធស្របបង្កើននៃមកពីស្ថានសួគ៌
ពួកគេបានឆ្កោមព្រះអម្ចាស់នៃវិល្លុយ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចរកស្វែងទុក្ខមុលាប់
និងការបង្កើតគំនិតរបស់ខ្លួន។
វិញ្ញាណដ៏ល្អនោះកំពុងត្រូវបានសម្របសម្រួលនៅក្នុងលោកិយសព្វថ្ងៃនេះ។
មនុស្សទាំងឡាយមិនចង់ស៊ើបអង្កេតសេចក្តីពិតទេ
ក្នុងបុរាណវិទ្យារបស់ពួកគេត្រូវការការខ្វះខាត ហើយបង្កើនអំពីការត្រូវបាននាំចូលមក។
ក្នុងចំណោមមនុស្សជាតិ មានទំនោរជាច្រើនទៅក្នុងការផ្ទេរវិស័យ
ហើយមនុស្សតាមធម្មជាតិក៏មានចិត្តងាយនឹងលើកតម្កល់គំនិត
និងចំណេះដឹងរបស់មនុស្សយ៉ាងខ្លាំង ខណៈដែលអ្វីដែលជារបស់ព្រះ
និងអស់កល្បជាច្រើន មិនត្រូវបានយល់ឃើញ ឬឲ្យតម្លៃឡើយ»។ Counsels on
Sabbath School Work, 47.

បើព្រះគ្រីស្ទយាងមកក្នុងលោកនេះសព្វថ្ងៃនៃ នោះទ្រង់នឹងប្តូរយើង
«វិញ្ញាណដ៏ល្អនោះ» នៃការលើកតម្កល់គំនិត និងចំណេះដឹងរបស់មនុស្ស
ដែលមានដាក់បុរាណវិទ្យាសេចក្តីពិត។ ក្នុងស្ថិតិរបស់ Miller នៅចុងចុងក្រោយ
ព្រះគ្រីស្ទយាងមកក្នុងនាមជាបុរសកាន់ជក់បោសធ្វើ
ដើម្បីសម្រេចការងារដូចគ្នានោះ។
កាលណាការងាររបស់ទ្រង់ជាបុរសកាន់ជក់បោសធ្វើមានសម្បទាន
នោះត្រូវបានដើមនឹងគុណវិលវិលខ្លាំងជាងព្រះអាទិត្យដប់ដង ដូចជាសាក្សីទាំងពីរ
ដែលតំណាងដោយ Miller ភ្ញាក់ឡើងដោយសម្បទាននៃសម្បត្តិខ្លាំង។

«ព្រះគ្រីស្ទទទួលព្រះអង្គគុដ្ឋទាល់ អាចប្រើសចេកុតិពិតចាស់ៗទាំងនេះណាមួយក៏បាន ដោយមិនចាំបាច់ខូចស្នាមមុខប្លែកភាគល្អអិតតូចបំផុតមួយឡើយ ពីព្រោះទ្រង់ជាអ្នកបានបង្កកចិត្តសចេកុតិពិតទាំងអស់នោះ។ ទ្រង់បានដាក់សចេកុតិពិតទាំងនោះចូលទៅក្នុងគំនិត និងការពិចារណារបស់មនុស្សគ្រប់ជំនាន់ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់យាងមកកាន់លោកិយរបស់យើង ទ្រង់បានរៀបចំឡើងវិញ និងផ្ទៀងផ្ទាត់សចេកុតិពិតដែលបានក្រលាយជាស្នាមរាប់ទៅហើយនោះ មានជីវិតរស់ឡើងវិញ ដោយផ្ទៀងផ្ទាត់មានអានុភាពខ្ពស់ជាងមុន សម្រាប់បុរេជន័យដល់ជំនាន់ទាំងឡាយនៃអនាគត។ គឺព្រះយស្មើគ្រីស្ទទទួលហើយ ដែលមានអំណាចក្នុងការសង្កត់ទ្រង់សចេកុតិពិតទាំងនោះចេញពីគំនរអសារបង់បោះ ហើយប្រគល់វាមកឲ្យលោកិយម្ចាស់ទៀត ជាមួយនឹងភាពស្រស់ថ្លា និងអានុភាព

លើសជាងដើមរបស់វា»។ Manuscript Releases, volume 13, 240, 241.

វាគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការកត់សម្គាល់ នៅក្នុងអត្ថបទចុងក្រោយនេះ ថា កូនសោនលេខៈគីរីសុទ្ធបានបុរីនៃចុងបញ្ចប់នៃអ៊ីស្រាអែលបុរាណ គឺសម្រាប់បើកគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ កូនសោនវិជ្ជាសាស្ត្ររបស់ Miller បានបើកបុរីអប់រំគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ប៉ុន្តែនៅចុងចុងក្រោយ នៅចុងបញ្ចប់នៃស៊ីប៊ីរីយ៉ាបស់គាត់ បុរីអប់រំនោះធំជាងមុន។ កូនសោនវិជ្ជាសាស្ត្រនៅចុងចុងក្រោយ បើកមិនគ្រឹមតែគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងគម្ពីរសញ្ញាថ្មីប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងបើកវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ផងដែរ។ ការបកស្រាយនៃការបើកបង្ហាញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ មុនពេលការបិទពេលវេលានៃព្រះគុណមកដល់ គួរឲ្យមានសម្រេចដោយសិរីលោកសម្ព័ន្ធជនដ៏ល្អដ៏ល្អ នៅក្នុងស៊ីប៊ីរីយ៉ាបស់ Miller គួរឲ្យមានតំណាងដោយបុរសកាន់ដក់បោសជូលី។ ប្អូនស៊ី White កំណត់អត្តសញ្ញាណថា កិច្ចការរបស់បុរសកាន់ដក់បោសជូលី កើតឡើងមុនពេលការបិទពេលវេលានៃព្រះគុណ។

«ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានឱ្យខ្ញុំយើងនិមិត្តមួយ នៅថ្ងៃទី 26 ខែមករា ដល់ខ្ញុំនឹងរៀបរាប់។ ខ្ញុំបានឃើញថា ប្រជាជនខ្មែររបស់ព្រះ ជាមនុស្សស្រស់ស្អាតខ្មែរ និងស្មោះត្រង់ ហើយភ្ញាក់ខ្លាចនៃព្រះបាទកណ្តាលប៉ុណ្ណោះ មិនបានដឹងច្បាស់អំពីពេលវេលាដែលនឹងកំពុងរស់នៅនាពេលនេះទេ; ហើយថា “បុរស” ដល់មាន “ច្បាស់បោសជូលី” បានចូលមកហើយ ហើយអ្នកខ្លះកំពុងស្ថិតក្នុងគុរោះថ្មីនឹងគួរបោសយកទៅ។ ខ្ញុំបានអង្វរព្រះយេស៊ូវឱ្យសងគុរោះពួកគេ ឱ្យទ្រង់មេត្តាទុកពួកគេឱ្យមានយូរបន្តិចទៀត ហើយឱ្យពួកគេមើលឃើញគុរោះថ្មីនឹងគួរខូចរបស់ខ្លួន ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចគ្រប់គ្រងខ្លួនឆ្ងល់ មុនពេលដែលនឹងយឺតពេលដាច់រហូត។ ទេវតាបាននិយាយថា “សេចក្តីវិនាសកំពុងមកដូចជាខ្យល់ក្នុងដំណើរមហិមាមួយ”។ ខ្ញុំបានអង្វរទេវតាឱ្យអាណិត និងសងគុរោះអ្នកទាំងឡាយដែលស្រឡាញ់លោកិយនេះ ហើយជាប់ចិត្តនឹងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន ហើយមិនព្រមផ្តាច់ខ្លួនចេញពីវា និងលះបង់វា ដើម្បីបំពេញនូវអ្នកនាំសារទាំងឡាយឱ្យបន្តដំណើរទៅចិញ្ចឹមហ្វូង ចៀមដល់ស្រុកយូលាន អ្នកដល់កំពុងវិនាសដោយខ្មែរអាហារខាងវិញ្ញាណ។»

«នៅពេលខ្ញុំបានឃើញព្រលឹងកម្ពុជាកំពុងស្លាប់ដោយខ្មែរសេចក្តីពិតបច្ចុប្បន្ន ហើយអ្នកខ្លះដល់អះអាងថាជឿសេចក្តីពិត បរិបាកណាស់ឱ្យពួកគេស្តាប់ ដោយទប់ទុកមធ្យោបាយចាំបាច់សម្រាប់បន្តការងាររបស់ព្រះ និមិត្តនោះឈឺចាប់ពេក ហើយខ្ញុំបានអង្វរទេវតាឱ្យដកវាចេញពីខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានឃើញថា នៅពេលបុរីហេតុរបស់ព្រះទាមទារទ្រព្យសម្បត្តិខ្លះរបស់ពួកគេ ដូចយុវជនដែលមានមករកព្រះយេស៊ូវ [Matthew 19:16–22.] ពួកគេបានចាកចេញទៅទាំងឡាយសោះ; ហើយថា មិនយូរប៉ុន្មាន គុរោះវិនាសដ៏ធំនឹងចុះកាត់ ហើយប្រាកបយកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកគេទាំងអស់ទៅ ហើយនៅពេលនោះ វានឹងយឺតពេលក្នុងការលះបង់ទ្រព្យសម្បត្តិក៏ដូចជានៅដដែល ហើយសន្តវន្តទ្រព្យសម្បត្តិក៏ដូចជានៅស្ថានសួគ៌»។ Review and Herald, April 1, 1850.

«វិញ្ញាណក្ខន្ធនៃចិត្ត»

គឺជានិមិត្តរូបនៃចិត្តបង្កើនអំណាចនៃនិមិត្តរូបនៃពលរដ្ឋនេះ

ហើយការងាររបស់បុរសកាន់ដក់ប៉ោសធ្វើនៅក្នុងស្ថានីយរបស់ Miller

ក៏ត្រូវបានមុនបិទពលរដ្ឋកាលបងប្អូនចិត្ត។

នោះពេលដែលទ្រង់មានសម្បត្តិបន្តបង្កើនហើយ

នោះទ្រង់ក៏បោះត្រង់មានតម្លៃទាំងនោះត្រូវបានបង្កើនទៅក្នុងបុរសអប់រំជិត

ហើយបន្តទៀតមកវាមានភូមិភាពទាំងឡាយជាងព្រះអាទិត្យដប់ដង។ ដានីយ៍លែ

និងបុរសមានគុណធម៌បីនាក់ ត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់អប្បបរមាជាងអ្នកដទៃដប់ដង។

ឥឡូវនេះ នៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយដែលសង្គមមានព្រះបន្ទូលថា
ត្រូវនាំពួកគេចូលមក

នោះមគ្គុទ្ទេសក៍នៃពួកគេនឹងបង្កើននាំពួកគេចូលមកនៅចំពោះព្រះនិមិត្តរូបសោរ។

ហើយសង្គមមានព្រះបន្ទូលជាមួយពួកគេ ហើយក្នុងចំណោមពួកគេទាំងអស់

មិនយឺតយ៉ាវមានអ្នកណាម្នាក់ ដានីយ៍លែ ហាណានា មីសាអាលែ និងអាសាវ ទេ។ ដូច្នេះ

ពួកគេបានឈរនៅចំពោះសង្គម។ ហើយក្នុងគំរូបញ្ញាបណ្ណប្រែប្រួល និងការយល់ដឹង

ដែលសង្គមមានស្មើគ្នា នោះទ្រង់យកចិត្តទុកដាក់ ពួកគេលើសជាងពួកគេមុននិមិត្តរូប

និងពួកហោរាសាស្ត្រ ទាំងអស់ដែលនៅក្នុងនគរបស់ទ្រង់ ដប់ដង។ ដានីយ៍លែ

1:18-20។

«ចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ» សម្រាប់ដានីយ៍លែ

គំនិតនៃការសាកល្បងសម្រេចលើនោះនិមិត្តរូប និមិត្តរូបសោរ មានកាត់សច្ចក្តីដ៏ធំដុះ

ហើយការសាកល្បងនោះគឺជាគំរូបង្កើនអំណាចនៃចិត្តបង្កើនអំណាចនៃចិត្តបង្កើនអំណាច។

សច្ចក្តីពិតដើម និងជាមូលដ្ឋាន នឹងភូមិភាពទាំងឡាយដប់ដង

នោះពេលដែលត្រូវបានសង្គមឡើងវិញនៅចុងថ្ងៃទាំងឡាយ

ជាងពេលដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាលើកដំបូង។ សច្ចក្តីពិតទាំងនោះ

នឹងពួកអ្នកមានបុណ្យនៃយល់សច្ចក្តីពិតទាំងនោះនៅចុងថ្ងៃទាំងឡាយ

នឹងភូមិភាពទាំងឡាយដប់ដង ក្នុងអំឡុងពេលក្នុងថ្ងៃទាំងឡាយ

ដែលជាការផ្ទេរនៃឡើងវិញនៃសម្បត្តិកេរ្តិ៍ជាលើកដំបូង។

«អ្នកកំពុងតែដាក់ការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ឲ្យឆ្ងាយពីហើយ។

ខ្ញុំបានឃើញថា ភូមិភាពទាំងឡាយកំពុងតែមក ដូចជា [យ៉ាងភូមិភាពរហ័សដូច]

សម្បត្តិកេរ្តិ៍ពាក់កណ្តាលអធុរក្ស ហើយដោយអំណាចទាំងឡាយដប់ដង»។ Spalding

and Magan, 5.

ការសង្គមឡើងវិញនៃសច្ចក្តីពិតដើមត្រូវបានសម្រេចដោយការអនុវត្តវិធីសាស្ត្រនៃភូមិ

ភាពទាំងឡាយ គឺ «បន្ទាប់ពីបន្ទាប់»។ នោះពេលដែលសង្គមឡើងវិញហើយ

សច្ចក្តីពិតដើមទាំងនោះភូមិភាពទាំងឡាយ «ដប់ដង» លើសពីពេលដែល Miller

បានមើលឃើញពួកវាជាលើកដំបូង។

អ្នកបុណ្យនៃបុរសក្នុងវិធីសាស្ត្រដើមបីសង្គមសច្ចក្តីពិតដើមឡើងវិញ

ទទួលបានបទពិសោធន៍មួយដែល «លុះអប្បបរមាជាងដប់ដង»

ជាងអស់អ្នកដែលបរិភោគវិធីសាស្ត្ររបស់ហាប៊ីឡាន។

អស់អ្នកដែលត្រូវបានអ្នកប៉ោសដឹកមុនចេញទៅ

គឺជាអ្នកដែលបានភ្ជាប់ខ្លួននឹងបុរាណ និងទំនៀមទម្លាប់ទាំងឡាយ

ដែលបានគ្របដណ្តប់សច្ចក្តីពិតដើម

ហើយពួកគេត្រូវបានជម្រុញឲ្យបោះឆ្នោតជាមួយនឹងកំហុសនៃបុរាណវិទ្យា និងទំនៀមទម្លាប់
ដ៏ល្អឥតខ្ចីរបស់ខ្មែរនៅពេលនោះ។

គោលលទ្ធផលក្នុងក្រុមប្រឹក្សា គឺជាបញ្ហាដែលក្នុងក្រុមប្រឹក្សា។

«ដោយការបដិសេធសេចក្តីពិត
មនុស្សកំពុងបដិសេធព្រះអង្គជាអ្នកនិពន្ធនៃសេចក្តីពិតនោះ។
ដោយការជាន់ឈ្នួលលើក្តីត្រូវនិយមរបស់ព្រះ
ពួកគេកំពុងបដិសេធសិទ្ធិអំណាចរបស់ព្រះអង្គជាអ្នកប្រទានក្តីត្រូវនិយម។
ការបង្កើតបញ្ហាដែលក្នុងក្រុមប្រឹក្សា និងទ្វីបស៊ីមីនពិត
គឺជាដូចគ្នានឹងការឆ្លើយតបបញ្ហាដែល ឬថ្មីម្តងទៀត»។ The Great Controversy, 584.

ការប្រកាសវិនិច្ឆ័យលើអប្បបរមា
ដែលបានសម្រេចការបញ្ចប់នៃពេលវេលាសកលសម្រាប់អប្បបរមា
នោះបញ្ចប់យ៉ាងខ្លាំងអំពីសេចក្តីពិតនៃអំណាចដែលប្រកាសដាក់បាត់បង់សម្រាប់ពេលវេលា
នៃពេលវេលាសម្រាប់អត្តសញ្ញាណឯកសារ។

អប្បបរមានៃកំពូលនៃបញ្ហាដែលក្នុងក្រុមប្រឹក្សា
ចូរទុកគាត់ឲ្យនៅតែដូច្នេះ។ ហូសេ 4:17។

អ្នកជាអ្នកដែលអ្នកបរិភោគ ដូចដែលបានបង្ហាញដោយដានីយ៍លែ
និងមនុស្សចូលចិត្តទាំងបី។ ការព្យាយាមរបស់សិស្សទី១ វាយតម្លៃពីព្រះអង្គទាំងឡាយដែល
«ល្អដល់ខ្មែរ និងសុព្វិតសុព្វធន» នោះ គឺទាក់ទងនឹងការខ្វះការគ្រប់គ្រងខ្លួនរបស់ពួកគេ
និងការខ្វះការយល់ដឹងបង្អែករបស់ពួកគេអំពីសារៈសំខាន់នៃ
«សេចក្តីពិតសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្ន»។ ការព្យាយាមរបស់នាង គឺជាការសម្រេចបាននៃព្រះ
ហឫទ័យព្យាយាមរបស់ព្រះគ្រីស្ទចំពោះពួកយើងដែលចេះតែជក់ចំអកចំអន់ក្នុងសម័យ
របស់ខ្លួន ដែលបានហាត់បង្រៀនស្តីពីព្រះអង្គដែលបានស្នើសុំឲ្យយើងស្វែងរកវិញ្ញាណសម័យទំនើប
លើកំណត់អត្តសញ្ញាណអំពីចុងបញ្ចប់នៃវិស្វកម្មដែលបានរំលោភបំពាននូវច្បាប់
ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ដូចជាមុនដោយអ្វីដែលពិតប្រាកដប្រាកដ។

ពួកគេបានរកឃើញនូវអំណាច ពួកគេបកស្រាយព្រះគម្ពីរ
ប៉ុន្តែពួកគេបានបកស្រាយវាស្របតាមគំនិត និងបុរាណវិទ្យារបស់ខ្លួនឯង។
ទំនៀមទម្លាប់
និងគោលការណ៍របស់ពួកគេបានក្លាយទៅជាគំនិតដែលបានរំលោភបំពាន។
ក្នុងន័យខាងវិញ្ញាណ
ព្រះបន្ទូលដ៏បរិសុទ្ធជាជាស្រៀវស្រង់ដែលត្រូវបានបិទតុរា
សម្រាប់បុរាណជន គឺបិទមិនឲ្យយល់ដឹងរបស់ពួកគេអាចចូលដល់បាន។” Signs of the
Times, May 17, 1905.

ភាពងងឹតមួយដែលបានកើតឡើងមានគុណប្រយោជន៍ដល់អំណាចនៃវិស័យមន្ទីរពេទ្យ
ចាប់ពីឆ្នាំ 1863 មក ហើយព្រះគម្ពីរ និងវិញ្ញាណនៃទំនាយ
បានក្លាយសម្រាប់ពួកគេដូចជាសៀវភៅមួយដែលបានបិទតុរា។
មុនពេលព្រះគម្ពីរបិទបន្ទិច
ការបើកតុរាវិញ្ញាណរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវបានបើកចំហ
ហើយវាបង្កើតដំណើរការសាកល្បងបីដង
ដែលបញ្ចប់ដោយអ្នកទាំងឡាយដែលបដិសេធមិនព្រមលះបង់បញ្ហានៃមុលាប

និងបុរាណវិទ្យាបស់ខ្មែរ

ត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយនៅពេលច្បាប់ថ្មីអំពីសិទ្ធិបញ្ចេញពាក្យនេះ។

«យើងមានព្រះបរមរាជវាំងអនុវត្តមួយអង្គ ហើយអម្បាលដុំក្បាលនៃសេចក្តីពិតនៃ
ជាសក្ខីភាពអំពីការនេះនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ជាប្រសិនបើមានតម្លៃយ៉ាងណា។
ប៉ុន្តែ គួរឱ្យអរគុណការដែលមានតម្លៃទាំងនេះ ត្រូវបានកប់នៅក្នុងរោងចក្រសម្រាប់មួយ
នៃបុរាណវិទ្យា នៃសាសនាខ្មែរ ដែលសាតាំងខ្លួនរាជ្យទាំងនេះបានបង្កើតឡើង។ ឧបាយ
កលរបស់វាក៏ពុំមានប្រសិទ្ធភាពដោយអំណាចដ៏ចម្បងក្នុងមួយលើកនៃការបង្កើតសុស
ដើម្បីបិទបញ្ចប់របស់ព្រះគ្រីស្ទចំពោះអ្នកទាំងឡាយដែលជឿលើទេវតា។

សត្រូវរបស់ព្រះ និងរបស់មនុស្ស

បានដាក់មនុស្សមកលើអស់អ្នកដែលអះអាងថាជាអ្នកដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ

រហូតដល់អាចនិយាយអំពីមនុស្សជាច្រើនថា

ពួកគេមិនស្គាល់ពេលវេលានៃការយាងមកទស្សនាពួកគេឡើយ»។ Review and Herald,
August 16, 1898.

សូមប្រាប់មិត្តរបស់អ្នកបុរាណវិទ្យាអំពីការបង្កើតឡើងនៃ «សេចក្តីពិតដើម»

ការបង្កើតបន្ទាប់ពីចំពោះសេចក្តីពិតទាំងនោះ

ហើយបន្ទាប់មកការស្តារឡើងវិញជាចុងក្រោយរបស់វា។

មុនពេលបិទពេលវេលានៃព្រះគុណបន្តិច «បុរសកាន់ច្បាប់សហស្សវត្ស»

ចូលមកក្នុងឆាកការនេះ ហើយបង្កើតឡើងវិញនូវសេចក្តីពិតដើមទាំងនោះ

ព្រមទាំងផ្ទៃក្នុង «ភូមិជាងដប់ដង»។

ការនេះកើតឡើងក្នុងអំឡុងបុរាណវិទ្យានៃមុនកេរ្តិ៍ដ៏ល្អនៃអដ្ឋកថា

ដែលនាំមុខសម្រាប់ខ្មែរលំដាប់ទីបីនៃពេលច្បាប់ថ្មីអំពីសិទ្ធិបញ្ចេញពាក្យ។

សម្រាប់កេរ្តិ៍ដ៏ល្អនៃអដ្ឋកថាដ៏ល្អនៃព្រះបរមរាជវាំងអនុវត្តមួយអង្គ

ហើយពួកគេបានចេញមុនច្បាប់ថ្មីអំពីសិទ្ធិបញ្ចេញពាក្យ ដូចដែលសម្រាប់កេរ្តិ៍ដ៏ល្អនៃអដ្ឋកថាបាននាំមុខ

ការបង្កើតនៃការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេតក្នុងបុរាណវិទ្យាអនុវត្តមួយអង្គ។ នៅពេលគួរឱ្យអរគុណ

ត្រូវបានចាក់គ្នាបញ្ចូលទៅក្នុងបុរាណវិទ្យាដ៏ល្អនៃអនុវត្តមួយអង្គ

នោះវាបានពេញលេញ ពីព្រោះវាបានផ្តល់នូវការណែនាំនេះកើតឡើង «បន្ទាប់ពី»

កម្រាលត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយសម្រាប់អ្នកអានហើយ។

«ដូច្នេះ

នឹងសំណល់អស្ចារ្យនៃកំហុសបានកប់គ្រឿងអនុវត្តមួយអង្គនៃសេចក្តីពិត

ប៉ុន្តែអ្នកបម្រើការរបស់ព្រះអម្បាលដុំក្បាលនៃសេចក្តីពិតទាំងនេះបាន

ដើម្បីបិទបញ្ចប់របស់ព្រះគ្រីស្ទចំពោះអ្នកទាំងឡាយដែលជឿលើទេវតា។

និងដោយការកកើតឡើង។

ទេវការរបស់ព្រះនឹងនៅកប់អនុវត្តមួយអង្គនៃសុភាពរាបសា ដោយប្រទានព្រះគុណ

និងការបំភ្លឺដ៏ទេវភាព

ហើយមនុស្សស្រាប់តែនឹងត្រូវបាននាំឱ្យអធិស្ឋានជាមួយដទៃទៀតថា៖

“សូមបើកភ្នែកទូលបង្គំ

ដើម្បីឱ្យទូលបង្គំបានឃើញអ្វីដែលបានបញ្ចេញពីភ្នែកយិន័យរបស់ព្រះអង្គ”។

សេចក្តីពិតទាំងឡាយដែលអស់សក្ខីភាពជាច្រើនមកហើយមិនត្រូវបានមើលឃើញ

ហើយមិនត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់

នឹងបញ្ចេញសូម្បីតែចំពោះព័រដែលបានបំភ្លឺនៃព្រះបន្ទូលបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ។

ពួកជំនុំជម្រះនៅ ដែលបាន បានបង្កើត ហើយបានផ្តល់លើសេចក្តីពិត

នឹងបុរេវិវត្តកម្មអាក្រក់កាន់កាប់ខ្មាំងឡើង; ប៉ុន្តែ “អនុកប្បវត្ត”
គឺអនុកដល់សូម្បីតែរូបរាង និងយល់។ សង្ខេបនៃហេតុបច្ចេកវិទ្យា ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
រណេនដល់ដួងចិត្តរបស់អស់អនុកដល់បុរាណច្បាប់សុភាពព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់។
នៃពេលវេលាសម្រាប់ខ្មាំងនៃវេតនាស្ថានស្ថិត ដល់ចូលរួមជាមួយទេវតាទីបី មនុស្សរាប់
ពាន់នាក់នឹងភ្ញាក់ឡើងពីភាពស្ងប់ស្ងៀមនៃហេតុកាន់កាប់លោកិយអស់សតវត្សរ៍
ច្រើន ហើយនឹងយឺតយ៉ាវសម្រស់ និងតម្កល់នៃសេចក្តីពិត»។ Review and Herald,
December 15, 1885.

“ពាន់ៗ” ដល់នឹងភ្ញាក់ឡើងនៃពេលវេលា គំណាងឲ្យយូរវង្វេងសង្ស័យច្រើនរបស់ព្រះ
ដល់នៃតម្លៃចិត្តក្នុងហឫទ័យ ព្រោះ “សម្បត្តិខ្មាំង”
ចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាបង្កើនអារម្មណ៍ក្នុងអនុវត្ត។ កិច្ចការរបស់ “បុរសជក់ផ្លូវ”
បានកំពុងបុរេវិវត្តកម្មនៅតាំងពីថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
ហើយកាន់កាប់ខ្មាំងឡើងទៀតចាប់តាំងពីខែកក្កដា ឆ្នាំ 2023។

«សាវ័កមានបុរសសន្តិថា “គ្រប់ទាំងបទគម្ពីរក្នុងអនុកដល់មកដោយការបំភ្លឺពីព្រះ
ហើយមានបុរសសន្តិថា “គ្រប់ទាំងបទគម្ពីរក្នុងអនុកដល់មកដោយការបំភ្លឺពីព្រះ
សម្រាប់ការកែតម្រូវ សម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលក្នុងសេចក្តីសុចរិត
ដើម្បីឲ្យមនុស្សរបស់ព្រះមានគ្រប់លក្ខណ៍
បំពាក់យ៉ាងពេញលេញសម្រាប់គ្រប់ការល្អទាំងអស់។”
ព្រះគម្ពីរជាអនុកបកស្រាយខ្លួនឯង។
បទមួយនឹងក្លាយជាគន្លឹះដល់អាចបើកបង្ហាញបទផ្សេងៗទៀត
ហើយតាមរបៀបនេះ ពន្លឺនឹងក្លាយជាបំភ្លឺលើអត្ថបទន័យលាក់កំហាំងនៃព្រះបន្ទូល។
ដោយប្រៀបធៀបអត្ថបទផ្សេងៗដល់ពិភាក្សាអំពីបុរាណបទដូចគ្នា
ដោយពិនិត្យមើលទំនាក់ទំនងរបស់វាពីគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ
នោះអត្ថបទន័យពិតនៃបទគម្ពីរនឹងក្លាយជាបង្ហាញឲ្យយើងឃើញយ៉ាងច្បាស់។»

«មនុស្សជាច្រើនគិតថា ពួកគេត្រូវតែពិគ្រោះអធិប្បាយលើព្រះគម្ពីរ
ដើម្បីយល់អំពីន័យនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយយើងមិនប្រកាន់ជំហរថា
អធិប្បាយទាំងនោះមិនគួរក្លាយជាសិក្សានោះទេ; ប៉ុន្តែ
ការការពារនិច្ចន័យដ៏ជ្រាលជ្រៅយ៉ាងខ្មាំង ដើម្បីស្វែងរកសេចក្តីពិតរបស់ព្រះនៃ
រោមមាឌពាក្យសម្បត្តិរបស់មនុស្សដ៏ច្រើននោះ។ តើកុរុមជនុ៎
ដល់ជារូបកាយមួយប្រកាសថាជឿព្រះគម្ពីរ បានផ្តល់តិចតួចប៉ុណ្ណា
ក្នុងការប្រមូលតុល្យដ៏មានតម្លៃដែលខ្វះខាតខ្លាំងនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
ឲ្យក្លាយជាខុសច្រើនសេចក្តីពិតដ៏ល្អអតីតខ្មាំងនោះតម្លៃ!
តុល្យនៃសេចក្តីពិតមិនស្មើនឹងលើកឡើងខ្មាំងលើទេ
ដូចដល់មនុស្សជាច្រើនសន្មត។
បញ្ញត្តិល្អលាស់ដៃជំនុំក្នុងសម្ព័ន្ធនៃអំពើអាក្រក់ កំពុងតែផ្ទុះចេញពីការតតល់ឈរ
ដើម្បីបំភ្លឺកំហាំងសេចក្តីពិតមិនឲ្យយើង ហើយនាំយកមតិយោបល់របស់មនុស្សដ៏
រួមគ្នាកំបង្ហាញឲ្យយើងឃើញយ៉ាងច្បាស់ពេញលេញ។
សត្រូវកំពុងប្រើអស់ទាំងអំណាចរបស់ខ្លួន
ដើម្បីបំភ្លឺបិទពន្លឺពីស្ថានសួគ៌តាមរយៈដំណើរការអប់រំ;
ដូច្នេះមិនមានបំណងឲ្យមនុស្សស្រឡាញ់របស់ព្រះអម្ចាស់ ដល់មានបន្ទូលថា
«នេះហើយជាផ្លូវ ចូរដើរតាមផ្លូវនេះ»។»

«គុប្បនសៃចេកុតិពិតគួរឲ្យមានរាយការណ៍ពាសពេញលើវិវាទវិវាទៈ
 ប៉ុន្តែគេត្រូវបានកប់ហ្នឹងនៅក្នុងរោងបុរេពិធីរបស់មនុស្ស ក្នុងរោងពាក្យពចន៍
 និងបទបញ្ញត្តិរបស់មនុស្ស
 ហើយបុរាណដ៏ល្អមកពីស្ថានសួគ៌គួរឲ្យមានមើលរំលងសុទ្ធជឺទាំងស្រុង;
 ដុបិតសាតាំងមានទទួលបានជោគជ័យក្នុងការផ្សព្វផ្សាយលោកិយជឿថា ពាក្យសម្តី
 និងសុនាដសៃមុនចេររបស់មនុស្សមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្ពស់។ ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ
 ជាព្រះបង្កកើតនៃពិភពទាំងឡាយ
 ទ្រង់បានប្រទានដំណឹងល្អដល់លោកិយដោយតម្កល់ដៃអនុគ្រា។
 តាមរយៈភូតាភ័ក្ត្រដ៏ទៃភាពនេះ បុរាណវិទូក៏ដឹងរាយ
 និងស្រស់ថ្លាសៃការល្អលោមពីស្ថានសួគ៌ និងការកម្មសានុតចិត្តគង់សុចិត្តសុចរិតមានគួរ
 រំលឹកចំហសម្រាប់អស់អ្នកដទៃនឹងមកឯបុរាណវិទូដើរតា។
 នៅមានសរសៃនៃសៃចេកុតិពិតដដែលមិនទាន់គួរឲ្យមានរាយការណ៍ឡើយ;
 ប៉ុន្តែកើតចេញការខាងវិញ្ញាណគួរឲ្យមានយល់ដឹងដោយវិញ្ញាណ។
 ចិត្តគង់និតដដែលគួរឲ្យមានពាក្យអាក្រក់គួរឲ្យបាត់
 មិនអាចរាយតម្កល់តែម្តងនៃសៃចេកុតិពិត
 ដូចដដែលវាស្ថិតនៅក្នុងព្រះយស្សីវាសឡើយ»។ Review and Herald, December 1,
 1891.

កិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដូចដដែលគួរឲ្យមានតំណាងនៅក្នុងសុបិនរបស់ Miller
 ដោយបុរសកាន់ជក់បោសធ្វើ មានពីរផ្នែកក៏។ គឺដើម្បីបង្ហាញឲ្យកំហុសឆ្គង
 និងសុភារឡើងវិញនូវសៃចេកុតិពិតដើម។ ការដកចេញនូវកំហុសឆ្គងក៏មានពីរផ្នែកក៏ដដែរ
 ពីព្រោះ នៅពេលដដែលកំហុសឆ្គងគួរឲ្យមានបោសចេញតាមបង្អួច កំហុសឆ្គងនោះក៏នាំ
 យកអ្នកទាំងឡាយដដែលជួរស្រីស្រីនៅជាប់គ្នាជាប់នឹងកំហុសឆ្គងទាំងនោះទៅជាមួយផង
 ដែរ។ កិច្ចការនៃការញែកដាច់ដោយឡែក
 ដដែលគួរឲ្យមានសម្រេចដោយបុរសកាន់ជក់បោសធ្វើ
 ក៏គួរឲ្យមានយោបល់មានលើកឡើងផងដែរ ហើយសក្ខីភាពរបស់គាត់ក៏ស្របគ្នានឹងរបស់
 Sister White នៅពេលដដែលនាងបានថ្លែងថា “the Lord’s workers can uncover these
 treasures, so that thousands will look upon them with delight and awe.”

ដូចនេះ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា បើអ្នកគួរឲ្យបំភ្លឺ
 នោះយើងនឹងនាំអ្នកមកវិញ ហើយអ្នកនឹងឈរនៅចំពោះមុខយើង;
 ហើយបើអ្នកបំភ្លឺយកអ្វីដែលមានតម្កល់ចែកពីអ្វីដែលអសារៈ
 នោះអ្នកនឹងដូចជាមាត់របស់យើង ចូរឲ្យពួកគេឲ្យបំភ្លឺយកអ្នកចុះ
 ប៉ុន្តែអ្នកកុំគួរឲ្យបំភ្លឺពួកគេឡើយ។ យេរេមា 15:19

បរិបទនៃបទនេះក្នុងព្រះគម្ពីរយេរេមា គឺកំពុងនិយាយទៅកាន់អ្នកទាំងឡាយដដែល
 នឹងប្រទះការខកចិត្តលើកដំបូងនៅថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020។ មិនមែនមានតែ
 បុរសកាន់ជក់បោសធ្វើប៉ុណ្ណោះដែលបំភ្លឺអ្វីដែលមានតម្កល់ចែកពីអ្វីដែលទាបនោះទេ
 ប៉ុន្តែគេក៏ជាប្រភេទរបស់អ្នកទាំងឡាយដដែលគួរឲ្យមានតំណាងដោយយោបល់ផងដែរ
 ដដែលគួរឲ្យមានបង្ហាញថាកំពុងផ្ទុកសៃចេកុតិពិតសម្រេចថា
 តើពួកគេនឹងគួរឲ្យបំភ្លឺព្រះអម្ចាស់ ឬមិនគួរឲ្យបំភ្លឺ។ ជាក់ស្តែង
 ពួកគេមិនបាននៅជាមួយព្រះអម្ចាស់ទេ ពីព្រោះ បុរសនិងប្រពន្ធពួកគេបានដើរជាមួយទ្រង់
 នោះគ្មានហេតុផលណាមួយសម្រាប់ពួកគេឲ្យបំភ្លឺឡើយ។
 នៅពេលពួកគេឲ្យបំភ្លឺ ហើយឈរនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់

ហើយបន្ទាប់ពីនោះក្រុមហ៊ុនជាព្រះឱសថរបស់ទ្រង់
ពួកគេនឹងមានសម្រេចកិច្ចការនៃការបំបែកអ្វីដែលមានតម្លៃចំពោះអ្វីចំពោះទាប។
កិច្ចការរបស់ “បុរសកាន់ជក់ប្រាស្រ័យ” តម្រូវឱ្យមានការចូលរួមពីពួកអ្នកបុរាណវិទ្យា
កិច្ចការរបស់ “បុរសកាន់ជក់ប្រាស្រ័យ” ក្នុងស្ថានភាពរបស់ Miller ក៏ត្រូវបានបង្ហាញផងដែរ
នៃពេលវេលានៃព្រះគ្រីស្ទសម្រាប់អាក្រក់ស្រាប់របស់ទ្រង់តាមរយៈដំណើរការចម្បង។

«ខ្ញុំមិនអាចនិយាយបានថា
ដំណើរការនៃការបន្តសុទ្ធនេះនឹងចាប់ផ្តើមនៅពេលឆាប់បំផុតណាស់
ប៉ុន្តែវានឹងមិនត្រូវបានពន្យាយឡើយ។
ព្រះអង្គគង់លើកាន់ចម្រើននៃក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គ
នឹងសម្រាកព្រះវិហាររបស់ព្រះអង្គពីសេចក្តីស្រឡាញ់ខាងសីលធម៌របស់វា។
ព្រះអង្គនឹងប្រោសសម្រាកលើកាន់របស់ព្រះអង្គយ៉ាងស្រាប់គ្រប់»។ Testimonies to
Ministers, 372, 373.

“ដំណើរការបន្តសុទ្ធ” ចុងក្រោយបានចាប់ផ្តើមនៅខែកុកដា ឆ្នាំ ២០២៣
ហើយវាគឺជាដំណើរការបន្តសុទ្ធដែមានចំណែកក្នុងម៉ាឡាគី ជំពូក ៣។

«ម៉ាឡាគី ៣:១-៤ ត្រូវបានដកស្រង់»

«ដំណើរការនៃការចម្បង
និងការសម្រាកកំពុងប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចំណោមបុរសស្រស់ស្អាតរបស់ព្រះ
ហើយព្រះអម្ចាស់នៃពិភពលោកទាំងឡាយបានដាក់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ចំពោះកិច្ចការនេះ។
ដំណើរការនេះជាការលំហែកយ៉ាងខ្លាំងចំពោះព្រលឹង ប៉ុន្តែវាចាំបាច់
ដើម្បីបិទសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះបិតា ការសាកល្បងទាំងឡាយគឺចាំបាច់
ដើម្បីបិទយើងឱ្យបាននូវឱកាសនៃជីវិតព្រះវរបិតាស្ថិតនៅលើផ្ទៃដី
ក្នុងការចុះចូលតាមព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់
ដើម្បីបិទយើងអាចថ្វាយដង្ហែម្នាក់ៗដល់ព្រះអម្ចាស់ដោយសេចក្តីសុចរិត។
កិច្ចការរបស់ព្រះក្នុងការចម្បង នឹងសម្រាកព្រលឹង
ត្រូវបានបន្តទៅរហូតដល់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ត្រូវបានបន្តទាបខ្លួនយ៉ាងដល់ថ្នាក់
ដល់ថ្នាក់ស្ថាប័នចំពោះខ្លួនឯង ដូច្នេះ
នៅពេលដែលត្រូវបានហៅឱ្យចូលទៅក្នុងការបម្រើយ៉ាងសកម្ម
ពួកគេអាចមានភ្នែកភ្លឺមួយគត់ សម្រាប់សិរីល្អរបស់ព្រះ»។ Review and Herald, April
10, 1894.

ស្ថិតិទីពីររបស់មីលឈី បញ្ជាក់អំពីការសង្ស័យឡើងវិញនៃសេចក្តីពិតដើម
និងការសង្ស័យឡើងវិញនៅពេលតម្លៃនៃប្រជាជនមួយក្រុមដែលត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយ។
ស្ថិតិទីពីររបស់និប្បេតនសោ បញ្ជាក់អំពីការសង្ស័យឡើងវិញនៃគំរូរបស់គាត់។
ស្ថិតិរបស់មីលឈី ពិភាក្សាអំពីការកប់លាក់នៃសេចក្តីពិតដើម ដោយប្រើពាក្យថា
សេចក្តីពិតទាំងនោះត្រូវបាន «ខ្ចាត់ខ្ចាយ»។ ពាក្យ «ខ្ចាត់ខ្ចាយ»
គឺជានិមិត្តរូបមួយនៃ «បុរាណវិទ្យា»។ ស្ថិតិរបស់និប្បេតនសោ គឺស្តីអំពី «ការខ្ចាត់ខ្ចាយ»
នៃ «បុរាណវិទ្យា»។ និប្បេតនសោ ត្រូវបានដាក់នៅពេលចុងបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1798
ហើយនៅទីនោះគាត់តំណាងឱ្យមនុស្សសម្រាកដែលបានប្រើប្រាស់ មីលឈី
គឺជានិមិត្តរូបនៃ «អ្នកបុរាណវិទ្យា» ក្នុងឆ្នាំ 1798។

យើងនឹងបន្តស្ថិតិរបស់មីឡែក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«នៅពេលដែលយើងគួរឲ្យមានមតិខុសគ្នាពីអ្នកដទៃ ឬអ្នកដទៃបែងចែកមតិខុសគ្នាពីយើង ហើយយើង យើងគួរបង្ហាញវិញព្រាណគ្រិស្តបរិស័ទមួយ ហើយរក្សាភារពិតនេះឲ្យយល់ចេញទៅថា យើងអាចសងបំប៉ន និងយុត្តិធម៌មាន; ដូចជាសេចក្តីពិតអាចទុំឲ្យការសិរីបរុងរឿងមាន។ កាលណាគួរឲ្យមានសិក្សាគ្រាន់តែច្រើន នោះពន្លឺរបស់វាដែលចេញកាន់តែច្រើន។ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មិនពេញព្រះហឫទ័យចំពោះគ្រប់ការណ៍ដែលមានកុលិនរសជាតិនៃភាពកាចសាហាវ និងភាពតឹងរឹងឡើយ ហើយទ្រង់ដាក់ការស្ម័គ្រចិត្តទៅសរសេរឲ្យយើងអស់អ្នកដែលបង្ហាញការមើលងាយ និងការគិតដៀលចំពោះអ្នកដែលមានមតិខុសពីខ្លួន ដោយដាក់ពួកគេឲ្យស្ថិតនៅក្នុងពន្លឺអាក្រក់បំផុតតាមដែលអាចធ្វើបាន។ សូមស្តាប់ទាំងមូលសម្តីនេះមើលអស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តដូចនេះ ដូចដែលសូមស្តាប់សម្តីនេះមើលពួកជានិស្សិត ហើយប្រកាសថាពួកគេល្អឯងខ្លះទាំងអំពីបទគម្ពីរ និងអំពីប្រទេសភាពរបស់ព្រះ។ សត្វរបស់សេចក្តីពិតមិនអាចធ្វើឲ្យសេចក្តីពិតក្លាយជាកំហុសបានទេ។ ពួកគេអាចជាន់លើសេចក្តីពិត ហើយគិតថា ដោយព្រោះពួកគេហេតុអ្វីបានជាព្រះវាច្ចៈ ហើយគ្រប់រាងដោយសំណល់អសារបង់ នោះវាគួរឲ្យមានយកល្អនេះហើយ; ប៉ុន្តែព្រះទ្រង់នឹង បណ្តាលចិត្តអ្នកសូម្បីនេះគ្រប់ខ្លះរបស់ទ្រង់ឲ្យធ្វើដូចដែលព្រះគ្រិស្តមានធុរកិច្ច លទ្ធផលគឺនូវលទ្ធផលនៃដី គឺ—បោសសម្អាតសំណល់អសារបង់ចេញ ហើយសូមសេចក្តីពិតឲ្យគ្រប់ទីកន្លែងនៃសម្រស់របស់វា នៅក្នុងក្របខណ្ឌនៃសេចក្តីពិត។»

«នៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ឬក្រុមមនុស្សដែលសេចក្តីពិតជាប្រធានបទនៃការពិភាក្សា នោះ នឹងមានអ្នកខ្លះដែលនឹងប្រឆាំងនឹងគ្រប់អ្វីៗទាំងអស់ដែលពួកគេមិនចូលចិត្ត ក៏ដូចជាសេចក្តីពិត; ហើយខណៈដែលពួកគេល្អឯងលោមខ្លួនឯងថា ពួកគេគ្រាន់តែកែតម្រូវប្រឆាំងនឹងកំហុសប៉ុណ្ណោះ ពួកគេចាំបាច់គួរស្តាប់ដោយគ្រប់ច្រកដែលគ្មានអត្ថិ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចយល់ថាអ្វីជាសេចក្តីពិត ហើយកុំឲ្យបង្កខូច និងបកស្រាយខុសនូវអ្វីដែលមាននិយាយ។ ពួកគេមានគំនូសមនុស្សគ្រប់សម័យកាលដែលមានតម្រូវឲ្យប្រឆាំងនឹងសេចក្តីពិត ហើយដោយការធ្វើដូច្នេះនោះ ពួកគេហេតុអ្វីបានជា (sic) របស់ព្រះទ្រង់នឹងខ្លួនពួកគេ។ ភារកិច្ចច្រើនខ្លះគួរឲ្យនឹងផ្ទុះផ្ទុះឡើង ដដែលនឹងស្ថិតលើមនុស្សទាំងឡាយដែលមានទទួលពន្លឺយ៉ាងច្រើន និងឱកាសយ៉ាងច្រើន ប៉ុន្តែនៅតែហ៊ានបរាជ័យមិនឲ្យខ្លួននៅខាងព្រះអម្ចាស់ទាំងស្រុង។ ប្រសិនបើពួកគេហ៊ានឈរនៅខាងព្រះអម្ចាស់ទាំងស្រុង នោះពួកគេនឹងគួរឲ្យមានក្រសែកក្នុងសេចក្តីស្រមៃគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន សូម្បីតែនៅពេលដែលពួកគេគួរឲ្យមានហេតុអ្វីនាក់ឯងក៏ដោយ។ ទ្រង់នឹងប្រទានសមត្ថភាពដល់ពួកគេឲ្យអាចឈរដោយកុលាហាន ក្នុងសេចក្តីបរិសុទ្ធ និងក្នុងភាពត្រឹមត្រូវយុត្តិធម៌ ដោយតស៊ូដើម្បីតោលការណ៍នៃសេចក្តីសុចរិតដែលមិនពុករលួយ។ ទ្រង់នឹងទ្រទ្រង់ពួកគេក្នុងការតម្រូវដើម្បីអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ ពីព្រោះវាត្រឹមត្រូវ ទោះបីជាយុត្តិធម៌មានដួលនៅតាមផ្លូវ ហើយសម្រាប់មិនអាចចូលមកមានក៏ដោយ។ ពួកគេនឹងយល់អំពីអ្វីដែលបរិសុទ្ធ

នឹងគតសៅហ្មង ហើយសរុបតាមជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ហើយនឹងមិនបរិច្ចេកទេសការណ៍ដ៏បរិសុទ្ធចប់ជួនសោសនាគ្រីស្ទ
ទាំងក្នុងវិញ្ញាណ ពាក្យសម្តី ឬការប្រព្រឹត្តទ្បើយ
ទោះបីជាពួកគេឈរក្នុងការប្រឆាំង មិនគ្រប់គ្រាន់នឹងអវិជ្ជាបុណ្យនោះទេ
ប៉ុន្តែនឹងអនុវត្តទាំងឡាយដែលមានការអប់រំ និងមានបទពិសោធន៍
ហើយប្រើអារម្មណ៍នៃការឆ្ងល់ច្រើនក្នុងការបោះឆ្នោត
ដើម្បីបំបិទមាត់ពួកគេផងដែរ។ តាមរយៈការតស៊ូទាស់ទងទាំងមូលនេះ
ដល់កំហុសតស៊ូប្រឆាំងនឹងសេចក្តីពិត ពួកគេនឹងត្រូវបានរក្សាទុក
ហើយត្រូវបានប្រទានសមត្ថភាពឲ្យប្រព្រឹត្តដំណើរជីវិតយ៉ាងដូចនេះ
ដល់ចំណុចស្របសម្រាប់ពួកគេមិនអាចប្រកែក ឬបំប្លែងពួកគេបានឡើយ។
ពួកគេនឹងឈរដូចជាថ្មដាច់ព្រោះគោលការណ៍
ដោយបដិសេធមិនព្រមសម្របសម្រួលជាមួយមនុស្សណាម្នាក់ឡើយ ហើយទោះយ៉ាង
នោះក៏នៅតែរក្សាទុកនូវវិញ្ញាណដែលនឹងសម្គាល់គ្រីស្ទបរិសុទ្ធគ្រប់រូបផងដែរ។»

«អ្នកណាដែលជាអ្នកដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ នឹងចេះបែងចែករវាងអ្វីដែលបរិសុទ្ធ
និងអ្វីដែលសាមញ្ញ ហើយនឹងប្រកាន់ខ្ជាប់នូវភស្តុតាងពិតអំពីអត្តចរិត
និងកិច្ចការរបស់មនុស្សម្នាក់ ពីព្រោះព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលថា
“អ្នករាល់គ្នានឹងស្គាល់ពួកគេដោយផលរបស់ពួកគេ”។
គ្រីស្ទបរិសុទ្ធនឹងឈានទៅមុខក្នុងការប្រឆាំងគ្រប់បែបយ៉ាង។
គាត់នឹងមើលងាយការល្អលំអរបំពេញ ពីព្រោះវាកើតចេញពីសាតាំង។
គាត់នឹងស្រឡាញ់ការចោទប្រកាន់ ពីព្រោះវាជាអារម្មណ៍របស់មារភក្ត្រ។
ពួកគេនឹងមិនថប់ក្នុងចិត្តច្បាស់នៃ ឬប្រព្រឹត្តការណ៍ក្នុងខ្លួនឯងឡើយ
ពីព្រោះទាំងនេះជាលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់សត្វប្រឆាំងនឹងព្រះ និងមនុស្ស។
ពួកគេនឹងមិនត្រូវបានឃើញថាជាបាវកម្មឡើយ
ដូចជាសាតាំងបានប្រើពួកយូដាដែលត្រូវគេស្តេចអប់រំខ្ពស់
ក្នុងការធ្វើកិច្ចការនេះប្រឆាំងនឹងព្រះយេស៊ូវ។ ពួកគេនឹងមិនដើរតាមបងប្អូនរបស់
ខ្លួនដោយសំណួរជាច្រើនដូចជាពួកយូដាបានដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ
ដើម្បីបិទទ្វារក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់
និងបណ្តាលឲ្យទ្រង់មានព្រះបន្ទូលអំពីរឿងជាច្រើន
ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចចាប់ទ្រង់ជាមនុស្សមានកំហុសដោយសារពាក្យមួយ»។ Home
Missionary, September 1, 1894.